

19 mai, Duminică, Sousse- Tunisia, zi furtunoasă cu pirați

Aseară ne-am întins până la închiderea zilei cu... Karaoche, dansuri din buric, antren - cu cele romantice și îmbietoare la dans, după ce cina fusese cu vin alb, vin roșu, iar barurile din hol nu ne-au ținut nici ele pe sec. Ne-am amintit de vremurile cu alte cărți de identitate și oricum fără pașapoartele necesare, că doar pentru îmbrățișarea națională nu trebuiau, și am experimentat dacă mai aveam ținerea de minte a pașilor și a desenelor jocurilor, ele fără frontiere și atunci. Chiar vom fi constatat și le vom fi spus tovarășilor de drum, atunci cu toții *tovarăși*: „moșilor ce tineri vă dați!”. La revenirea pentru somnul dintre zile, am mai întârziat la știrile TV, cele despre războirile din Ucraina, Gaza și rebeliunea din Noua Caledonie, cu președintele Franței ajuns acolo să împace lucrurile prin îndepărtata colonie. Iată-ne prinși de duminica de aici, că cea de acasă începuse cu vreo trei ore mai repede. N-am închis ochii bine că se și făcuse dimineată. Somnul fusese acompaniat de ploaia observată în cele udate, spre ajutorarea gazdelor. Prognoza chiar vorbea de o furtună care ar fi făcut jocul nostru de-a pirateria imposibil, din cauza valurilor. Cu gândul unei zile întregi pe acasa de aici, nu grăbim dejunul și ne pregătim să mergem la plaja cu marea altfel înspumată, ori pentru baie la piscinele cu chemarea lor precisă. (aveau marcate toate intrândurile cu trepte, cu adâncimile potrivite vârstelor!). Am văzut neapărat marea și nu părea atât de furioasă, dar am ales șezlonguri lângă piscina care chiar oferea în plus , începând cu ora 10.00, programe distractive cu animatorii angajați speciali (pentru toate vârstele, dar la mare cinste fiind copiii!). Facem poze pentru... viitoare dări de seamă, orientăm șezlongurile ori „pomii”- umbrele, pentru reglajul termic propriu, completând cele de la bar oferite la discreție, ori intrând în piscina cu apa de-o limpezime impecabilă (recirculată permanent, filtrată, și atent supravegheată!). La prânz ajungem după ora 13.00. Nu terminăm bine, că ni se aduce vestea că... totuși, anulata afacere cu pirații va avea loc și pe la ora 14.00 să fim gata de ... marea aventură, una de pomină, care își merită povestea ei, și trebuie ținută minte, mai ales pentru cei ce se pot lăsa ademeniți de nepriceperile celor din imediata noastră vecinătate.

Suntem în hol toți cei doritori de aventura... contra cost. Organizatorii se agită să explice acel „la loc comanda!”, intempestiv, pus pe seama valurilor! Ghidușa locală întârzie din cauza unui taximetrist, iar ofertantul local nu vrea să amâne pentru altă dată aventura (ar pierde ocazia unei alte taxări cu alt grup, și insistă că sunt condiții prielnice!). Purtătorii noștri de grijă, veniți cu noi de acasă în mod special, organizatori, se agită de formă, că ei nu gustă aventura aleasă și oricum nu se țin de grup! Îmi trece prin minte o vorbă de acasă, reținută de înțelepciunea populară că... „strigoii sunt dintre ai tăi, din neamurile tale, și nu trebuie căutate cauzele neplăcerilor la alții!”. Reușim să ne punem într-un autobuz vechi, neclimatizat, ca într-o conservă ticsită și ne deplasăm pe cheiul portului Sousse, unde niște corăbii, așteptau *marfa* piraților. Dintre cele multe, două se pregătesc pentru numita croazieră, anunțată cu programul detaliat dinainte și cunoscut de majoritatea plătitoare cu o zi în avans. Corabia noastră pare de... *second hand*, făcând comparația cu cealaltă. Ne imbarcăm pe puntea superioară cu entuziasm și plini de energie. Ne luăm cârpele de pirați (și astea contra cost!), ne îmbrobodim cu ele să intrăm în jocul, demult început.

Corabia se leagănă ușor, deși încă nu a pornit în larg. Cealaltă pornește înaintea noastră și se depărtează repede de noi. Pornește și arca noastră, și nu este a buneii speranțe. Valuri încep să ne legene, din ce în ce mai insistent, că tot ne-am dat curajoși pe puntea de sus, așa că mulți își pierd echilibrul chiar ținându-se cu mâinile amândouă. Unii se amuză, alții țipă, câțiva dau la bobocii mării! Din larg, corabia mai acătării, ce pare mai puțin legănată, s-a întors înapoi. Chiar dintre noi, câțiva cu privirile înspăimântate încep să țipe la cel cocoțat mai sus la timonă: „Înapoi! Înapoi!... Vreți să ne omorâți!” Dacă nu aș fi văzut suferința în exercițiu aș fi crezut că ceea ce se întâmplă face parte din regie, mai ales că însoțitorii deservenți, erau numai haz și voie bună. Cum să se întoarcă? Nu se întâmplaseră încă cele din oferta programului: Înghițitorul de flăcări, fachirul, serviciul de bord, care presupuneau și ele o miluire specială, apoi repertoriul muzical nu își făcuse auzită oferta. Știau organizatorii că au clienții din România și repertoriul fusese asortat din plin cu manele lui Guță, Salam, Adi de la Vâlcea... Gusturile nu se discută! Mi-a plăcut croaziera pentru că nu am rău de mare, indiferent de mărimea valurilor, dar suferința celor din preajmă m-a îngrijorat. Am apreciat străduința celor ce lucrau în condițiile nefavorabile și ei, fiind angajați la datorie, dar responsabilitatea organizatorilor, privind calitatea serviciului plătit nu am observat-o. Să înțelegem că pirateria își are și terestru... pirații ei travestiți în tot felul de oameni de... bine-rău? Le-am mulțumit tinerilor „piraiți”: marinari și însoțitori de bord, care s-au străduit să ne ofere o croazieră liniștită, dar pe care marea prea agitată, și corabia prea veche, nu le-a permis-o și nu din vina lor!

Făcând haz de necaz acum, evenimentul acesta cred că va rămâne o bună ținere de minte în logica zgârieturilor care rămân cicatricii permanente, aici probabil pe cortexul celor ce au hrănit bobocii din mare, tocmai din lipsa pungilor de sprijin la îndemână. Scurtarea croazierei, acum ca o binecuvântare, a însemnat apoi căutarea celui responsabil cu conserva carosată a drumului de întoarcere în paradisul parcului cu dobândirea liniștirii, a concluziilor finale pe care le încadrăm la senzații tari, cum au fost cele ale celui ce înghițea flăcările. Le-am înghițit și noi, de-a împreună cu el iar în seara minunată care a urmat, le-am stins cu de toate, inclusiv cu retrăirea momentelor, pentru cei ce au lipsit, într-un haz de necaz, al râsului cu sughițuri. La masa de seară am stins jarul flăcărilor cu vinurile casei și ne-am pus pe propriile balansări, acum de voie și pe acompaniament de chitară, la chemarea dansului. Amețiți de legănarea... plăcută acum, în graba unei anunțate porniri mai matinale, ne continuăm legănările în camerele noastre unde Moș Ene, prezent pe la gene, ne va fi atras pe alte meleaguri de vis.

Tihna marină, între plaja pe nisip și... piscină.

Linuștea dinaintea... prea legănarilor din larg

Pirații... de ocazie vor experimenta răul de mare. Nu acum, pentru că marea și corabia sunt încă liniștite. Mai încolo vor hrăni bobocii marini.

Prin locul acesta ne-am regăsit liniștea, după aventura croazierei cu... pirații